

ลูกเห็บตกในประเทศไทยช่วงฤดูร้อน พ.ศ. 2537

วนิดา สุขสุวรรณ, วาสนา วงษ์รัตน์ และ แสงระวี สิทธิชีวภาค

บทคัดย่อ

การศึกษาวិเคราะห์ในเอกสารเล่มนี้ เป็นการศึกษาในช่วงที่เกิดพายุฤดูร้อนของปี 2537 โดยเลือกช่วงที่มีลูกเห็บตกลงมาด้วย 2 ช่วง เนื่องด้วยการศึกษาที่มีลูกเห็บตกลงมาด้วยนั้น เป็นการเกิดจากพายุฝนฟ้าคะนองที่รุนแรง มีลมกระโชกจับพลาอัน อาจมีฟ้าผ่าร่วมด้วย ซึ่งทำความเสียหายอย่างมากแก่ทรัพย์สิน รวมทั้งชีวิตของผู้คนและสัตว์เลี้ยงได้ จากการศึกษาโดยใช้ข้อมูลทางอุตุนิยมวิทยา สรุปสาเหตุสำคัญได้ว่า การเกิดพายุฤดูร้อน เนื่องจากการที่อุณหภูมิได้เพิ่มสูงขึ้นติดต่อกันหลายวัน และเมื่อมีบริเวณความกดอากาศสูงกำลังแรงจากประเทศจีนแผ่เข้ามาปกคลุมประเทศไทยในช่วงนั้น ประกอบกับถ้ามีคลื่นกระแสลมตะวันตกเคลื่อนเข้ามาในประเทศไทยด้วย จะทำให้เกิดลักษณะอากาศที่แปรปรวน และรุนแรงได้มากโดยเฉพาะในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มักจะได้รับความเสียหายจากพายุฤดูร้อนทุกปี